

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בכה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת מצורע

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש סיון שנת תשע"ד לפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

מפעל
הזוהר
העולמי

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

תוכן הענינים

מיו שאינו עוסק בתורה ובמצוות נוזף מהקדוש ברוך הוא	ה
העוסק בתורה ובמצוות אשרי חלקו בעולם הזה ובעולם הבא	ה
לשון הרע גרם מיתה לעולם	ה
אדם ששלטון חרב נידון בחרב ה'	ה
אין בני אדם שומעין את הכרוז	ו
ענין החלמות	ו
הצדיקים קמים בחצות לעבוד את ה'	ו
בבוקר נפתחים שערי חסד	ו
אם אינו קם באיזה זכות יצל	ז
הנפש עם הגוף נידונים בכמה דינים	ז
השכינה נגלית ולכן הנפש יוצאת	ז
הגוף והנפש נידונים על ידי מלאך "דומה"	ז
נכנסת לגן עדן שלמטה	ז
עולה מדרגות ונקרבת על ידי מלאך מיכאל לה'	ז
האדם שמחזיר נשמתו נקיה נשמתו זורחת שם	ח
אין תשובה מועילה לשון הרע	ח
המדבר לשון הרע נטמאים אבריו וממשיכים עליו צרעת	ח
העוונות גורמים שהס"א נאחזת בשכינה הקדושה	ח
ק"ו לאדם שממשיך רוח הס"א עליו בעוונותיו	ח
השכינה נפרעת ממנו	ח
תפלתו התקבל	ט
מעלת העובד ה' ועוסק בתורה	ט
המקרב עצמו לצד הטומאה צד הקדושה מסתלקת	ט
הבא ליטרה מסייעין	ט
חיות נגד נצח והוד	ט
סוד ארז ותולעת	ט
ארז - תפארת, אוב - יסוד	י
אהרן שושבן דמטרוניתא	י
הנכנסים למקדש צריכים להיות טהורים	י
כדי שימצאו את המטמונים	יא
ה' רוצה להשרות שכינתו בין ישראל	יא
על ידי האמירה נתקדש המלאכה	יא
כמו כן להיפך בצד הטומאה	יא
על ידי הנגע נתצו הבתים שבנו בטומאה	יא
ולכן גם השליכו האבנים והעפר	יב
הבונה ומזכיר לשם שמים יש לו סיעתא דשמיא	יב
בית שבונה בטומאה יכול להזיק	יב
אם ג' אנשים שדרו שם ניוזקו אל יזור שם	יב
כל עוד הבנין קיים יכול הס"מ לחזור	יב
כל שכן בחו"ל יכולים להינזק	יג
שום סגולות לא יגרשו אותו מהבית	יג
הצד שמקדים הוא מחזיק בבית	יג
הקדושה אינה רוצה לשרות במקום ששרתה טומאה	יג
אופן הבנין מחדש	יג
דבר חכמה באומרו כנגע	טו
לבסוף נשאר רק הנגע הטהור	טו
מלאים כל טוב הכונה לממון רב	טו
שני פעמים נתעשרו ישראל	טז
הנגע גם לנתץ בית הטמא וגם למצוא מטמוניות	טז
על י"א עוונות באים נגעים	טז
צרעת על עבודה זרה	טז
גלית קיבל צרעת על קללת ה'	טז
צרעת על גילוי עריות	יז
צרעת על שבוטע שוא ועל הגנבה	יז
צרעת על לשון הרע	יז
צרעת על עדות שקר	יז
צרעת על קלקול הדין	יז
צרעת על השגת גבול	יז
צרעת על גרמת ריב בין אחים	יז
ג' דברים דוחים את השכינה	יט
ההורג עובר במעו אשתו	יט
הבוועל נכרית	יט
הבוועל נידה	יט
שתי נשים שהחיבור שלהם מביא רוחות רעות	כ
האופן שקול הנמש מתדבק בקולה	כ
רוח הלילית נכנס במעיה של האשה	כ
מה שלילית רוח הרע מעללים לתינוק	כ
בראש חודש נותנים להס"א חלק	כ
הציפורנים וחלק משערות ראשה	כא
תגנוז אותם במקום שאין עוברים שם	כא
המלכות כשמלאה מדינים הנקראים דם	כא
הרשעים מקדימים את הפורענות	כא
יתוספו עוד דינים	כא
דינים רק כפי מה שיכול לסבול	כא
הרשעים גורמים טומאה למקומם במלכות	כב
לעתיד לא יהיה רוח הטומאה עוד במלכות	כב
שהיו כמו זרים אל הטומאה	כב
בהסתלקות הקדושה באה הטומאה	כב
הרוח הטומאה מסתלק רק כשנותצים את הבית	כב
מי שיש עליו רוח טומאה צריך לחשוש שיתצו את גופו	כב

האדמו"ר מהאלמין הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

מייסד מפעל הזוהר העולמי
נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 054-8436784

האדמו"ר מהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. בשנת תשכ"ב היגר לברוקלין. לפני 40 שנה. - הקים הרבה ארגונים: בשנת תשכ"ה, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. בשנת תשכ"ו, ערך מלחמה גדולה נגד המזוזות הפסולות, בשנת תשכ"ו, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכו", ומאז לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל. בשנת תשכ"ז, הקים ארגון הצלה, ונדפס ספר, וקול קורא'ס. בשנת תשכ"ו, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין, בשנת תשכ"ח, ערך מערכה גדולה על אזוהרת זמן קריאת שמע ותפלה. בשנת תשכ"ח, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקוואות. בשנת תשכ"ט, יום הדפיס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. בשנת תשל"ב-ס"ב, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה, בשנת תשל"ד, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. בשנת תשל"ד, הקים את הרעיון הודף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפס גם כן במדריך לכשרות # 2. בשנת תשל"ה, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת. בשנת תשל"ט-ס"ג, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור, בשנת תשמ"א-ס"ד, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארה"ב, בשנת תשמ"ו יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.296 מכתבים. בשנת תשס"ג שלח לארצינו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים (בכל דיסק לערך 500 ספרים) ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150,000 חיילים בצבא. בשנת תשס"ד שלחו לא"י עוד 250,000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. בשנת תשס"ד, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר ורמ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר ורמ"א, וקול קורא'ס, ומודעות בהרבה עיתונים. בשנת תשס"ז - 2007 עלה לארץ, הקים את "מפעל הזוהר העולמי", ומאז פועל במסירות נפש, יומם ולילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף הזוהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוואתם של רשב"י וגדולי הצדיקים, שבזכות הזוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

בעהמ"ס: "אין ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל', "אפיית המצות" - 3 חל', קובץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל', קובץ ספרי כשרות - 53 חל', "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל', קובץ ספרי שחיטה - 26 חל', קובץ ספרי ניקור - 33 חל', קובץ ספרי שמירת שבת - 18 חל', קובץ ספרי מקוואות - 8 חל', "שמירת הברית" - 10 חל', "דברי תורה" עה"ת - 7 חל', קובץ ספרי סת"ם - 22 חל', קובץ ספרי קדושת ביהכ"נ - 17 חל', "מקדש מעט", "ואמרו אמן", "עניית אמן כהלכתו", "יצחק לשוח", ועוד. "שכר ועונש" 6 חל', "אור הזוהר" - 5 חל', "זוהר השבת" - 5 חל', "זוהר חק לישראל" - 5 חל', "מאורות הזוהר" - 15 חל', "תיקוני זוהר" - 2 חל', "תיקוני זוהר" - 29 חל', "זוהר היומי" - 6 חל', "זוהר היומי" - 12 חל', זוהר עם פירוש הסולם, זוהר היומי - 70 חל', "זוהר תורה" - 54 חל', "תיקוני הזוהר", "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא" עם עוד 8 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני הזוהר - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים וחבורות על הזוהר הקדוש. על כל הנ"ל,

בשנת תשס"ז, הקים בארץ ישראל מפעל הזוהר העולמי, ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים חבורות וקול קורא'ס. על הדברים הנ"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפין מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של הזוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי כנסיות ובתי מדרשות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ היזבורות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובחיל. - הקים את "קול הרשב"י" "קול הזוהר" לשמיעה של הזוהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפין דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ.

1. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 4. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 5. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 7. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 8. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.

פרשת מצורע

זוהר חלק ג' פרשת מצורע (נב):

"זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו והובא אל הכהן". רבי אבא פתח, **"גורו לכם מפני חרב, כי חמה עונות חרב, למען תדעו שדון"** (איוב יט, כט). שדין כתיב.

מי שאינו עוסק בתורה ובמצוות נזוף מהקדוש ברוך הוא

כמה יש להם לאנשים לשמור דרכיהם, ולפחד מלפני הקדוש ברוך הוא, שלא יסיר מדרך הישר, ולא יעבור על דברי התורה, ולא ישכח אותה.

שכל מי שאינו עמל בתורה, ואינו עוסק בה, נזוף הוא מהקדוש ברוך הוא, רחוק הוא ממנו, והשכינה אינה שורה עמו, ואותן מלאכים השומרים ההולכים עמו מסתלקים ממנו, ולא עוד אלא שמכריזים לפניו ואומרים, העלו מסביב פלוני, שאינו חושש על כבוד רבונו, ווי לו שהרי עזבוהו עליונים ותחתונים, אין לו חלק בדרך החיים.

העוסק בתורה ובמצוות אשרי חלקו בעולם הזה ובעולם הבא

וכאשר הוא עוסק בעבודת רבונו, ועמל בתורה, כמה שומרים מוכנים לנגדו לשמרו, והשכינה שורה עליו, והכל מכריזים לפניו ואומרים, תנו כבוד לדמותו של המלך, תנו כבוד לבנו של המלך, נשמר הוא בעולם הזה ובעולם הבא, אשרי חלקו.

לשון הרע גרם מיתה לעולם

בוא וראה, בלשון הרע שאמר הנחש להאשה, גרם להאשה ולהאדם שיגזר עליהם מיתה, ועל כל העולם. בלשון הרע כתיב: **"ולשונם חרב חדה"** (תהלים נז, ה). לפיכך, **"גורו לכם מפני חרב"**, מפני לשון הרע.

אדם שלשונו חרב נידון בחרב ה'

"כי חמה עונות חרב", מהו **"כי חמה עונות חרב"**, זה חרב לה', שלמדנו, חרב יש לו להקדוש ברוך הוא, שבו הוא דן לרשעים, זהו שכתוב: **"חרב לה' מלאה דם"** (ישעיהו לד, 1), **"וחרבי תאכל בשר"** (דברים לב, מב), ולפיכך, **"גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב, למען תדעו שדון"**, שדין כתיב, בשביל שתדעו שכך נידון מי שיש לו חרב בלשונו, שנידון בחרב ההוא המכלה את הכל, זהו שכתוב: **"זאת תהיה תורת המצורע"**.

אין בני אדם שומעין את הכרוז

רבי אלעזר פתח, "וְכַצְפָּרִים הָאֲחֻזוֹת בְּפֶחַ כְּהֵם יוֹקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם" (קהלת ט, יב). מקרא זה כבר נדרש, אבל בוא וראה, בני אדם אין יודעים, ואין שומעים, ואין מסתכלים ברצון רבונם, והכרוז בכל יום קורא לפניהם, ואין מי שישמע לו, ואין מי שיתעורר רוחו לעבודת רבונו.

ענין החלומות

בשעה שנחשך הלילה, והשערים ננעלים, נתעוררה הקליפה הנקראת נקב תהום רבה, וכמה מלאכי חבלה נמצאים בעולם, אז מפיל הקדוש ברוך הוא תנומה על כל העולם, ואפילו על כל אשר בהם התעוררות של קדושה, והם משוטטים בעולם, ומודיעים לאנשים ענינים, מהם כזבים ומהם אמיתים, והאנשים נקשרים בחבלי שנה.

הצדיקים קמים בחצות לעבוד את ה'

כשנתעורר רוח צפוני בחצות הלילה, יוצאה שלהבת ומכה בניצוצין תחת כנפי התרנגול, והוא קורא. אז נכנס הקדוש ברוך הוא בגן עדן להשתעשע עם הצדיקים, ואז כרוז יוצא וקורא, וכל האנשים נתעוררים במשכבותם, אלו שיש בהם התעוררות של קדושה, יקימו לעבודת רבונם ועוסקים בתורה ובשבח הקדוש ברוך הוא, עד הבקר.

בבוקר נפתחים שערי חסד

כשיאיר הבקר, כל החילות והמחנות שלמעלה משבחים להקדוש ברוך הוא, זהו שכתוב "בְּרֵן יַחַד כּוֹכְבֵי בִקְר וּגו'" (איוב לח, ז), ואז כמה שערים נפתחים לכל הצדדים, והשער של אברהם נפתח בכנסת ישראל, להזמין לכל באי העולם^[א], זהו שכתוב "וַיֵּטַע אֱשֶׁל בְּבֵאֵר שֶׁבַע" (בראשית כא, לג).

זוהר חלק ג' פרשת מצורע (נג).

אם אינו קם באיזה זכות ינצל

ומי שאין רוחו נתעורר לעבודת רבונו, באיזה פנים יעמוד לפני המלך, כאשר יעוררו עליו בדין, ויתפשוהו בקולר^[ב], ולא יהיה נמצא עליו זכות להנצל. על זה כתיב "וּכְצַפְרִים הָאֲחֻזֹת בְּפֶחַ כְּהֵם יוֹקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם" (קהלת ט, יב).

הנפש עם הגוף נידונים בכמה דינים

וטרם שיוצא האדם מן עולם הזה, בכמה דינים נידונת הנפש עם הגוף, טרם הפרדם זה מן זה, ואין מי שישגיח.

השכינה נגלית ולכן הנפש יוצאת

בזמן ההיא שהגיעה השעה להפרד, אין הנפש יוצאה מן הגוף, עד שנגלית עליה השכינה, והנפש מתוך שמחה וחביבות להשכינה יוצאת מהגוף לנגדה, אם זכאית היא נקשרת בהשכינה ונדבקת בה, ואם לא, נפרדת השכינה, והיא נשארת והולכת ומתאבלת על פירוד הגוף, משל אומרים, החתול ממאן להפרד מהאש, ואם חודד לו סכין הולך ברצונו אחריו.

הגוף והנפש נידונים על ידי מלאך "דומה"

אחר כך נדונים שניהם על ידי המלאך דומ"ה, הגוף נדון בקבר עד שחזור להיות עפר, והנפש באש הגיהנם בכמה דינים, עד הזמן שהוא שנגזר עליה לקבל העונש.

נכנסת לגן עדן שלמטה

לאחר שקבלה עונשה, והגיע הזמן להטהר, אז היא עולה מן הגיהנם, ונתלבנת מעונותיה, כברזל שמתלבן באש, ועולים עמה עד שנכנסת לגן עדן שלמטה, ורוחצת שם באותן המים, ובבשמים אשר שם תרחץ, כמו שכתוב "מִקְטָרֶת מֵרֹ וּלְבוֹנָה" (שיר השירים ג, ו), ועומדת שם, עד הזמן שנגזר עליה להתרחק מהמקום שיושבים בו הצדיקים^[ג].

עולה מדרגות ונקרבת על ידי מלאך מיכאל לה'

וכאשר הגיע זמנה לעלות, אז עולים עמה מדרגה אחר מדרגה, עד שנקרבת כקרבן על המזבח, זהו שכתוב "זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמִּצְרֵעַ בַּיּוֹם טְהָרְתוּ וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן", כהנא עלאה דלעילא^[ד].

זוהר תורה * דף היומי * פרשת מצורע - יום ב'

ב. פירוש, שיפול למשכב במחלה. ג. פירוש, לעלות למעלה מן הגן עדן שלמטה. ד. זה המלאך

נפש הזאת שלא נטמאה כל כך בעולם הזה, זו יש לה תקנה באופן הזה, ואם לא "מְצַנֵּת
לא יוכל לתקן וגו'" (קהלת א, טו).

האדם שמחזיר נשמתו נקיה נשמתו זורחת שם

רבי יצחק פתח "וְזָרַח הַשְּׁמַשׁ וּבָא הַשְּׁמַשׁ" (קהלת א, ה) וגו'. מקרא זה כבר נדרש, וביארו אותו על נשמת האדם, בזמן שהיא קיימת עם האדם בעולם הזה, אז "וְזָרַח הַשְּׁמַשׁ".

"וּבָא הַשְּׁמַשׁ", בזמן שהאדם יוצא מעולם הזה, ונמצא בתשובה, אז אל מקומו שואף זורח הוא שם, אם זכאי הוא, ככתוב: "וּבָא הַשְּׁמַשׁ וְטָהַר וְאַחַר יֵאָכֵל מִן הַקִּדְשִׁים" (ויקרא כב, ז).

אין תשובה מועילה ללשון הרע

בוא וראה, כל חטאי העולם מכפר עליהם הקדוש ברוך הוא בתשובה, מלבד לשון הרע ההוא, שהוציא שם רע על חברו^[ה], והרי ביארו, במה שכתוב "זאת תהיה תורת המְצַרֵּעַ", זאת היא תורתו של מוציא שם רע.

המדבר לשון הרע נטמאים אבריו וממשיכים עליו צרעת

רבי חייא אמר, כל מי שמוציא לשון הרע, מטמאים לו כל אבריו, ונענש בצרעת, לפי שזה הדיבור הרע עולה, ונתעורר רוח טומאה עליו, והוא נטמא, הבא להטמא מטמאין לו, על ידי הדיבור שלמטה נתעורר ענין אחר.

העוונות גורמים שהסט"א נאחזת בשכינה הקדושה

פתח ואמר "אֵיכָה הִיְתָה לְזוֹנָה קִרְיָה נְאֻמָּנָה וגו'" (ישעיהו א, כא). זו שהיתה נאמנת לבעלה, נהפכה לזונה. "מְלֻאֲתֵי מִשְׁפָּט", משפט ודאי זה הקדוש ברוך הוא^[1], "צַדִּיק יִלֵּין בָּהּ", זו השכינה הקדושה, ולפי שבחטאותם נתעורר ענין אחר, נסתלק ממנה הקדוש ברוך הוא, ושורה בה רוח של מרצחים, זה שכתוב: "וְעֵתָה מִרְצָחִים".

ק"ו לאדם שממשיך רוח הסט"א עליו בעוונותיו

ומה ירושלים עיר הקדושה כך, שאר אנשים על אחת כמה וכמה, זהו שכתוב: "זאת תהיה תורת המְצַרֵּעַ".

השכינה נפרעת ממנו

רבי יהודה אמר, "זאת תהיה" ודאי לנגדו, להפרע מן מוציא שם רע ההוא^[1].

זיו הזוהר הזוהר הקדוש

מיכאל, משרת המקריב נשמות ישראל, על המזבח שלמעלה, וזה ענין התכללות החלק בהכל, והבן. ה. פירוש, שהוצאת שם רע, חמור יותר מן סתם לשון הרע. ו. זו מדת התפארת, שנקראת משפט, והיינו אור עלמא דדכורא, וצד"ק זו מדת המלכות, והיינו אור עלמא דנוקבא. ז. זאת מרמז על מדת המלכות, שנקראת אלהים, שהיא מדת הדין.

תפלתו ותקבל

"בְּיוֹם טְהָרְתוֹ וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן". מה משמיענו בזה, מכאן נשמע שכל מי שמדבר לשון הרע אין תפלתו עולה לפני הקדוש ברוך הוא, שהרי נתעורר עליו רוח טמא, כיון שחוזר בתשובה ומקבל עליו לעשות תשובה, מה כתוב, "בְּיוֹם טְהָרְתוֹ וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן" [ח].

מעלת העובד ה' ועוסק בתורה

"וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְלָקַח לְמִטְהַר שְׁתֵּי צִפְרִים חֵיוֹת טְהוֹרוֹת וְעַץ אֲרָז וְשְׁנֵי תוֹלְעֹת וְאֹזֵב". אמר רבי שמעון, בוא וראה, אדם שעמלו בעבודת רבונו, ועוסק בתורה, הקדוש ברוך הוא שורה עליו, והשכינה משתתפת עמו.

המקרב עצמו לצד הטומאה צד הקדושה מסתלקת

כיון שהאדם בא להטמא, השכינה מסתלקת ממנו, הקדוש ברוך הוא מתרחק ממנו, וכל צד הקדושה של רבונו מתרחק ממנו^[ט], ושורה עליו רוח טמא, וכל הצד של הטומאה.

הבא ליטהר מסייעין

כשבא להטהר, מסייעין לו, לאחר שנטהר וחזר בתשובה, צד הקדושה שנסתלק ממנו, חוזר ושורה עליו.

חיות נגד נצח והוד

בוא וראה, שכתוב "וְלָקַח לְמִטְהַר שְׁתֵּי צִפְרִים חֵיוֹת טְהוֹרוֹת", כיון שאמר "שְׁתֵּי צִפְרִים", האם אין מובן שהן חיות, אלא זה נתבאר, אבל חיות, חיות ממש, כמו שכתוב "וְאֹרֶא הַחַיִּוֹת" (יחזקאל א, טו), רמז על המקום שיונקים ממנו נביאי האמת [י].

סוד ארז ותולעת

"וְעַץ אֲרָז", כבר נודע רמז שלו^[יא], "וְשְׁנֵי תוֹלְעֹת", מרמז על צד האודם שבמדת הגבורה, שנשתתף עמו בתחלה^[יב].

זוהר

הספירות "נצח והוד". יא. רמז על ספירת התפארת, שנקראת עץ חיים. יב. סומקא דגבורה, היינו גבורה שבגבורה, כולו דין שנשתתף עמו בזמן טומאתו לענשו, ועתה שהכהן משפיע עליו הארה מכל הז' ספירות, נמתקים הדינים ממילא.

ח. כהן הוא בבחינת חסד, והמכיון שיתקרב למדת החסד, ויקבל משם הארה להמתיק הדינים שעליו, כי על סתם לשון הרע בלי הוצאת שם רע, תשובה מועלת. ט. פירוש, שאינו יכול לקבל שפע הארה, מן הז' ספירות דקדושה. י. היינו שתי אלה

ארז - תפארת, אזוב - יסוד

"ואזב", מרמז על וא"ו הקטנה, המניקה למדת המלכות, ולפיכך עץ ארז ואזוב משתמשים יחד, ולכן וא"ו וא"ו ביחד נמצאות, אחת עליונה ואחת קטנה, ונקראות וא"ו עליונה וא"ו תחתונה^[י], וכלן חוזרות לשכן עליו, בעבור שהוא נטהר.

ולעומת אלה יש למטה עץ ארז ואזוב ושני תולעת, שנמצאים מסוגלים לכח הזה^[יד], והם משתלשלים מאלו מדות העליונות.

אהרן שושבין דמטרוניתא

ר' יצחק אמר, "וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְלָקַח לְמִטְהָר וּגו'". בוא וראה, הרי נתבאר שמשה הוא שושבין המלך, ואהרן שושבין המלכות^[טז], וכל עניני אהרן היו לפייס את המלך בהמלכות, ועל כן, לפי שאהרן שושבין שלה, עשה מדורו עמה, לתקן הבית, ולחשוב תמיד בעניני הבית.

ועל כן כאשר נכנס שושבין זה למלך, אינו נכנס אלא עם המטרונה, זהו שכתוב "בְּזֹאת יבא אהרן אל הקדש" (ויקרא טז, ג)^[טז].

ולכך נתתקן הוא כדמיון שלמעלה, ונקרא כהן גדול, מניין, שכתוב "אַתָּה כֹּהֵן לְעוֹלָם עַל דְּבַרְתִּי מֶלְכִי צֶדֶק" (תהלים קי, ד).

הנכנסים למקדש צריכים להיות טהורים

ולפיכך, כל מה שנצרך לו לוקח מבית המלך, ואין מי שימחה בידו, ועל כן עומד הוא לטהר כלל אותן הנכנסים אל בית השכינה, כדי שלא יהיה נמצא טמא בין אותן באי ההיכל, ולפיכך כתוב "וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְלָקַח לְמִטְהָר וּגו'".

זיו הזוהר

יג. וא"ו קטנה ותחתונה, רמז על ספירת היסוד, שהמלכות יונקת ממנו, שפע כל הספירות, וא"ו גדולה ועליונה, רמז על מדת התפארת, וכל אלו הספירות חוזרות להשפיע עליו הארה, וצריך להבין, שחושב רק ה' ספירות נצח והוד, תפארת, גבורה, יסוד, ומדוע לא גם חסד ומלכות, וי"ל

שהכהן בעצמו הוא בבחינת חסד, ומלכות אינו חושב לפי שהוא עלמא דנוקבא, בבחינת מקבל ומחלק, ולא בבחינת משפיע. יד. סגולתם, לעורר עליו הארות האלו. טו. משה הוא שושבין עלמא דרכורא, ואהרן שושבין עלמא דנוקבא. טז. התיבה זא"ת מרמזת על מדת המלכות והשכינה הקדושה.

זוהר חלק ג' פרשת מצורע (ג.)

כדי שימצאו את המטמונים

"כִּי תָבֹאוּ אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן וְגו' וְנִתְּתִי נֶגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזְתְּכֶם". אמר רבי אבא, וכי שכר טוב הוא שיהיה נמצא נגע בין אותן הזוכים ליכנס לארץ, אלא הרי ביארו, שזהו כדי שימצאו המטמונים שטמנו בבתיהם, ושיהנו מהם ישראל.

ה' רוצה להשרות שכינתו בין ישראל

אבל בוא וראה, זכאים הם ישראל שהם הדבקים בו בהקדוש ברוך הוא, והקדוש ברוך הוא אוהבם, שכתוב "אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם אָמַר ה'" (מלאכי א, ב), ומתוך אהבתו להם הכניסם לארץ הקדושה, להשרות שכינתו ביניהם, ולהיות מדורו עמהם, שיהיו ישראל נמצאים קדושים על כל באי העולם.

על ידי האמירה נתקדש המלאכה

בוא וראה, כתוב "וְכָל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לְבִן וְגו'" (שמות לה, כו). בשעה שעשו המלאכה, היו אומרות זה למקדש, זה למשכן, זה לפרכת, וכן כל אותן האומנים, כדי שתשרה קדושה על ידיהם, ונתקדשה מלאכה ההיא, וכאשר עלתה המלאכה למקומה, עלתה בקדושה.

כמו כן להיפך בצד הטומאה

כדמיון זה, העושה מלאכה לעבודה זרה או לצד אחר שאינו שייך להקדושה, כיון שמזכיר שמו על אותה המלאכה, הרי רוח טמא שורה עליו, וכאשר תגמר המלאכה, נגמרת בטומאה.

כנעניים עובדי עבודה זרה הם, ודבקים כלם יחד ברוח הטומאה של עבודה זרה, והיו בונים בנינים לדמותיהם ולתועבותיהם לצד הטומאה של עבודה זרה, וכאשר התחילו לבנות, היו אומרים לשם מה בונים, וכיון שנוזכר בפייהם, עלה עליו רוח הטומאה, וכאשר נגמרה המלאכה, ברוח טומאה נגמרה.

על ידי הנגע נתצו הבתים שנבנו בטומאה

כיון שעלו ישראל לארץ, בקש הקדוש ברוך הוא לטהר להם, ולקדש להם הארץ, ולפנות מקום להשכינה, שלא תשרה השכינה במקום טמא, ועל כן על ידי נגע צרעת היו סותרים הבנינים של עץ ואבן שנעשו בטומאה.

ולכן גם השליכו האבנים והעפר

בוא וראה, אם פעולה זו היתה למצוא מטמונים בלבד, יחזירו האבנים אחר כך כמו שהם למקומם, וגם העפר יחזירו למקומו, אבל קרא כתוב: **"וְחִלְצוּ אֶת הָאֲבָנִים"**, וכתוב **"וְעֹפֵר אַחֵר יִקַּח"**, אלא כל זה כדי להעביר ולפנות רוח הטומאה, ויתקדש המקום כמקדם, ויהיו ישראל נמצאים בקדושה, ובמדור קדוש, שתשרה ביניהם השכינה.

הבונה ומזכיר לשם שמים יש לו סיעתא דשמיא

ועל כן, מי שבונה בנין, כשמתחיל לבנות, צריך להזכיר בפיו שזה לעבודת הקדוש ברוך הוא, הוא בונה, לפי שכתוב **"הוֹי בְּנֵה בֵּיתוֹ בְּלֹא צָדֵק וּגְוִי"** (ירמיהו כב, ג), ואז עזרת שמים תשרה עליו, והקדוש ברוך הוא מזמין עליו קדושה, וקורא עליו שלום, זהו שכתוב **"וַיִּדְעֶתָ כִּי שְׁלוֹם אָהֳלֶךָ וּגְוִי"** (איוב ה, כד).

מהו **"וּפְקֻדַת נֹדֶךְ"**, זה נתבאר, אבל **"וּפְקֻדַת"**, היינו להזכיר הדבר בפיו, כאשר הוא בונה, ואז **"וְלֹא תַחֲטָא"** כתוב, ואם לא, הרי מזומן לביתו צד הטומאה.

בית שנבנה בטומאה יכול להזיק

כל שכן מי שבונה, ומחשבתו באופן האחר, בשביל לייחד ביתו לצד הטומאה להטמא בו, הרי זה בודאי שורה בו רוח הטומאה, ואיש הזה אינו יוצא מן העולם, עד שנענש בבית הזה, ומי שדר בו יוכל להנזק, שהרי דירה זו רוח הטומאה שורה בה, ומזיק למי שנמצא שם.

אם ג' אנשים שדרו שם ניזוקו אל ידור שם

ואם תשאל, במה נדע, אם ניזק בבית ההוא זה שבנה אותו, או אנשי ביתו, בין בנזקי הגוף בין בנזקי ממון, הוא ועוד שנים אחרים אחריו, הרי בודאי יברח אדם להר ואל ידור בו, ידור במערה שנטוח בעפר ואל ידור בו.

ולפיכך חס הקדוש ברוך הוא על ישראל, שהם לא ידעו דבר בכל אותן הבתים, והוא אמר, אתם אינכם יודעים, אבל אני יודע, וארשימים בנגע, נגע שדר כבר בבית^[1], הרי נגע אחר תקיף ממנו שיוציא אותו ויעבירו מן העולם, ואז **"וַנִּתֵּץ אֶת הַבַּיִת אֶת אֲבָנָיו וְאֶת עֲצָיו"**.

כל עוד הבנין קיים יכול הס"מ לחזור

כיון שהלך לו, מפני מה **"וַנִּתֵּץ אֶת הַבַּיִת"**, אלא לפי שכל זמן שבנין זה יהיה קיים, שלו הוא, ויכול לחזור.

זוהר חלק ג' פרשת מצורע (נ:)

כל שכן בחו"ל יכולים להינזק

ואם כך בארץ הקדושה, כל שכן בארץ אחרת, שמזומן בה רוח הטומאה יותר, ויכול האיש להינזק.

שום סגולות לא יגרשו אותו מהבית

אמר רבי אלעזר, וכל שכן שזה הרוח קורא למזיקים חבריו האחרים שיהיו נמצאים שם, ואפילו העלים של קספתא^[מ] אין מעבירים לו מבית ההוא, ולפיכך, מקרא זה מכריז ואומר: "הוי בנה ביתו בלא צדק" (ירמיהו כב, יג), הוי ודאי צועקים בכל יום בבית ההוא.

זוהר חלק ג' פרשת מצורע (נא:)

הצד שמקדים הוא מחזיק בבית

פתח רבי יהודה ואמר, "הוי בנה ביתו בלא צדק", שהרי בכל מקום שנמצא בו צד"ק^[ט], כל רוחות וכל מזיקי עולם בורחים ממנו, ולא נמצאים לפניו, ואף על פי כן מי שמתקדם ונוטל המקום, הוא מחזיק בו.

הקדושה איננה רוצה לשרות במקום ששרתה טומאה

אמר לו רבי חזקיה, אם כן משקל שם הקדוש כמשקל רוח הטומאה, אמר לו, לא כן, אלא שהשם הקדוש אינו שורה במקום טמא, ולפיכך, אם השם הקדוש נוטל המקום בתחלה, כל רוחות וכל מזיקי העולם אין יכולים להתראות בו, כל שכן להיות להם התקרבות עמו, ואם רוח טמא מתקדם ונוטל המקום, שם הקודש אין שורה בו, שהרי אין זה מקומו.

אופן הבנין מחדש

וכאשר בא שם נגע צרעת, היה מטהר המקום, והוציא לרוח הטומאה ממקומו, ואחר כך נתצו הבית, אבניו ועציו וכל השאר, ונבנה מחדש כמקדם בצד הקדושה בצד"ק, שמזכיר את השם הקדוש, ומשרה עליו קדושה, ואף על פי כן היה צריך ליקח עפר אחר, ולהרחיק בנין החדש ממקומו מיסודו הראשון שני טפחים^[כ].

זיו הזוהר

ורוחות. יט. צד"ק, מרמז על מדת המלכות ואור השכינה הקדושה. כ. בש"ס לא נזכר דין זה, ואפשר להבין על פי הידוע, שיש אוירים וגבולים, אפילו

יז. היינו הרוח טמא. יח. נראה לי, שקספתא הוא מין צמח ידוע, שהיו רגילים בשנים קדמוניות, לקטר העלים שלו, בבית הנחשד שיש בו שדים

ועכשיו שאין נראה נגע, ואין יורד לבית מי שיקטרג וילחם ברוח טמא שנמצא בו להוציאו ממקומו, מה תקנה יש, אם יכול לצאת לגמרי מבית הזה הרי טוב, ואם לא, יסתירונו ויבנהו כמקדם, באבנים ועצים אחרים וכן כל השאר, וירחיק יסוד בנים החדש ממקומו הראשון, ויבנהו בהזכרת שם הקדוש, ואף על פי כן אין יוצא לגמרי אותו הרוח ממקומו הראשון[כא], לפי שהקדושה אין שורה על מקום טמא.

זיו הזוהר למלאכי מעלה, מכל שכן לשדים ורוחות, ועל ידי שנוי מקום, אין לו רשות לחזור. **כא**. זה אין מובן, דאם כן מה הועילה התקנה, ואולי יש כאן טעות סופר, ובמקום ועם כל דא צריך לומר ואי לאו דא.

זוהר חלק ג' פרשת מצורע (נ:)

דבר חכמה באומרו כנגע

"וּבָא אֲשֶׁר לוֹ הַבֵּית וְהִגִּיד לְכֹהֵן לֵאמֹר כָּנָע נִרְאָה לִי בְּבֵית" (ויקרא יד, לה), **"וְהִגִּיד"**, ויאמר צריך לכתוב, או וידבר, מהו **"וְהִגִּיד"**, אלא בכל מקום **"וְהִגִּיד"** דבר חכמה הוא, וזה נתבאר.

"כָּנָע נִרְאָה לִי בְּבֵית", **"כָּנָע"**, נגע צריך לומר, נראה לי, יש לי צריך לומר, שהרי כתוב **"וְנִתְחַי נֹגַע צָרַעַת בְּבֵית אָרֶץ אַחֲזַתְכֶם"**, שיתראה הנגע לכל, ולמה יאמר **"כָּנָע נִרְאָה לִי"**.

לכסוף נשאר רק הנגע הטהור

אלא בשעה שצורה זו נכנסה, צורה אחרת נתגלתה, ויתרוצצנה זו עם זו, ועל כן אמר נראה לי, שהצורה שהיתה נסתרת בכותל נתגלתה, והנגלית נסתרה שם^[כב], ואחר כך יצאה משם ונראית על הכותל בצורת נגע הבית, וצורה האחרת שהיתה מכבר נסתרת בכותל נעלמה^[כג], וזהו **"וְהִגִּיד לְכֹהֵן"**, שזה דבר חכמה הוא.

ואז בא הכהן, ונתצו הבית, וישליכו אבניו ועציו וכל השאר, כיון שנתפץ ונטהר הכל, אז מתברכים, כמו שכתוב **"וּבְתִים טְבִים תִּבְנֶה וַיִּשְׁבְּתָ"** (דברים ת, יב), אלה נקראים טובים, שהרי הראשונים אינם טובים, ואין הם בכלל קדושה וטהרה.

מלאים כל טוב הכונה לממון רב

אמר רבי יהודה, אם כן, איך יפורש המקרא שכתוב **"וּבְתִים מְלֵאִים כָּל טוֹב אֲשֶׁר לֹא מְלֵאתָ"** (שם ו, יא), אם רוח טמא שורה בתוכם, איך הם מלאכים כל טוב.

זיו הזוהר

כב. צורה הנגלית, זו צורה השניה החדשה, שהביאה הנגע ונסתרה בכותל הבית, לגרש הצורה של הרוח טמא הנסתר שם, ואל תתמה על זה, כי בעתים הללו נתפרסם בהרבה מכתבי עתים, שיש מבצר ישן במדינת אירופא, שיראים לדור בו, כי הרבה פעמים נראה שם בלילה בהיכל אחד שמתפרץ מן הכותל, רוח בצורת נקבה, מעוטפת בסדין. **כג.** ואין ידוע אם ברח משם לגמרי, או שחזר ונסתר שם הרוח, ועל ידי הנגע נתברר הדבר.

אמר רבי אלעזר, מלאים כל טוב, בממון בכסף ובזהב ובכל מיני עושר, כמו שכתוב "כי טוב כל ארץ מצרים" (בראשית מה, כ), ואמר רבי יהודה, הרי כל בתי מצרים מלאכים כשפים ואילילים היו, אלא בשביל עושר הארץ נאמר כך, אף כאן, בשביל העושר והממון נאמר כך.

שני פעמים נתעשרו ישראל

שני עשירות נטלו ישראל, עושר אחד כשיצאו מגלות מצרים, ועושר אחד כשנכנסו לארץ.

הנגע גם לנתץ בית הטמא וגם למצוא מטמוניות

רבי שמעון אמר, לכל שתי אלה ודאי היה הנגע, שתתקדש הארץ ולהעביר רוח הטומאה מן הארץ, ומתוך ישראל, וכאשר נתצו הבית, היה נמצא בו ממון לבנות ביתו, ולמלא אותו, כדי שלא יצטער על הבית, וישכנו במדור קדוש.

זוהר חלק ג' פרשת בלק (רז).

על י"א עוונות באים נגעים

"זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק". אמר רבי אבא, הרי למדנו שבשביל י"א דברים נגעים באים על אנשים, ואלו הם, על עבודה זרה, ועל קללת השם, ועל גלוי עריות, ועל גנבה, ועל לשון הרע, ועל עדות שקר, ועל דיין המקלקל את הדין, ועל שבועת שוא, ועל הנכנס בגבול של חבירו, ועל החושב מחשבות רעות, ועל המשלח מדנים בין אחים, ויש אומרים אף על עין רעה.

צרעת על עבודה זרה

וכולם למדנו אצל התנאים, עבודה זרה מניין, שכתוב "וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן" (שמות לב, כה), מהו "כי פרע הוא", שהכו בצרעת, כתיב כאן "כי פרע הוא", וכתוב שם "והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע" (ויקרא יג, מה).

גלית קיבל צרעת על קללת ה'

ועל קללת השם, שכתוב: "היום הזה יסגרף ה' בידי" (שמואל א' יז, מז), וכתוב: "והסגירו הכהן".

לפי שכתוב: "ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו" (שם פסוק מג), הסתכל בו דוד בעין רעה, ובכל מקום שהיה מסתכל בעין רעה, כל מיני צרעת היו נמשכים מעיניו של דוד..

וכיון שראה במצחו שנצטרע, מיד "ותטבע האבן במצחו" (שמואל א' יז, מט).

צרעת על גילוי עריות

על גלוי עריות, שכתוב: "וְשִׁפַּח ה' קֶדְקֶד בְּנוֹת צִיּוֹן" (ישעיהו ג, ז), וכתוב: "וְלִשְׂאֵת וְלִסְפַּחַת".

צרעת על שבועת שוא ועל הגנבה

על שבועת שוא ועל הגנבה, שכתוב: "הוֹצֵאתִיהָ נָאֵם ה' צְבָאוֹת וּבָאָה אֶל בֵּית הַגָּנֵב וְאֶל בֵּית הַנִּשְׂבָּע בְּשֵׁמִי לְשָׁקֵר" וגו' "וְכִלְתּוּ וְאֵת עֲצִיו וְאֵת אֲבָנָיו" (זכריה ה, ד), איזה דבר שמכלה עצים ואבנים, זו הצרעת, שכתוב "וְנִתַץ אֶת הַבַּיִת אֶת אֲבָנָיו וְאֵת עֲצָיו".

צרעת על לשון הרע

על לשון הרע, שכתוב "וְתִדְבַר מְרִים וְאֶהְרֵן בְּמִשְׁהָ" (במדבר יב, א) וגו', וכתוב "וַיִּפֶן אֶהְרֵן אֶל מְרִים וְהִנֵּה מִצְרַעַת".

צרעת על עדות שקר

על עדות שקר, לפי שהעידו ישראל שקר, ואמרו "אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל" (שמות לב, ד) בקול חזק, שכתוב "קוֹל מְלַחֲמָה בְּמַחְנֶה" (שם פסוק יז), לפיכך "וַיִּשְׁלְחוּ מִן הַמַּחְנֶה כָּל צְרוּעַ וְכָל זָב וְגו'" (במדבר ה, ב).

צרעת על קלקול הדין

על דיין המקלקל את הדין, שכתוב "כָּאֵכָל קֵשׁ לְשׁוֹן אִשׁ וַחֲשַׁשׁ וְגו' וּפְרָחַם כְּאֵבֶק יַעֲלֶה וְגו'", מה הטעם, "כִּי מָאֲסוּ אֶת תּוֹרַת ה' צְבָאוֹת" (ישעיהו ה, כד), ואין פרחם אלא צרעת, שכתוב "וְאֵם פְּרוּחַ תִּפְרַח הַצְרַעַת".

צרעת על השגת גבול

על הנכנס בגבול של חברו מניין, מעוזיהו, שנכנס בתחום של הכהונה, שכתוב: "וְהַצְרַעַת זָרְחָה בְּמִצְחוֹ" (דברי הימים ב' כו, יט).

צרעת על גרמת ריב בין אחים

ועל המשלח מדנים בין אחים, שכתוב "וַיִּנְנַע ה' אֶת פְּרַעְהָ" (בראשית יב, ז), שהוא שלח מדנים בין אברהם ושרה.

ועל עין רעה כמו שנתבאר [כד].

זו הזוהר
 כד. חסר ראייה על דמחשב מחשבין בישין, ויש רעות על אלישע, שלא מאמין ברוח נבואה, לומר שזה נלמד מן צרעת גחזי, שחשב מחשבות ועשה היפוך רצון אלישע ונצטרע. (מלכים ב' ה').

זוהר חלק ב' פרשת שמות (ג.)

ג' דברים דוחים את השכינה

"וְאִם שָׁכַב יִשְׁכַּב אִישׁ אֶתֶּה וְתִהְיֶה נִדְתָּה עָלָיו" וגו'. למדנו שלשה הם הדוחים את השכינה מהעולם, וגורמים שמדורו של הקדוש ברוך הוא לא יהיה בעולם הזה, והאנשים צועקים ולא נשמע קולם, ואלו הם.

ההורג עובר במעי אשתו

מי שהורג את העובר שנתעברה אשתו, שגורם להורגו במיעיה, הוא סותר בנינו של הקדוש ברוך הוא והאומנות שלו, ובשביל זה הקדוש ברוך הוא מסתלק מהעולם, וחרב ורעב ומגפה באים על העולם.

הבוועל נכרית

מי שמשקר בברית הקדוש שנחתם בבשרו, ושוכב עם בת אל נכר, שמכניס ברית הקדוש ואות הברית ברשות אחר, ככתוב **"וּבְעַל בַּת אֶל נְכָר"** (מלאכי ב, יא), שלמדנו אין קנאה לפני הקדוש ברוך הוא מלבד קנאת הברית הקדוש, שהוא יסוד השם הקדוש^[כה], וסוד האמונה.

הבוועל נידה

מי ששוכב עם נדה, לפי שאין טומאה חזקה בעולם כמו טומאת הנדה. טומאת הנדה קשה מכל טומאות שבעולם, שנטמא הוא וכל המתקרבים אליו יטמאו עמו. בכל מקום שהולכים נדחית השכינה מלפניהם, ולא עוד אלא שגורם חלאים רעים על עצמו, ועל אותו הזרע אשר יוליד, כי כשיקרב האיש אל הנדה, אותה הטומאה קופצת עליו, ונשארת בכל אברים שלו, הזרע שיווליד באותה השעה נמשך עליו רוח הטומאה, וכל ימיו יהיה בטומאה, שהרי הבנין והיסוד שלו הוא בטומאה גדולה וחזקה מכל טומאות שבעולם, כי מיד שיקרב אדם אל נדה, אותה הטומאה קופצת עליו, ככתוב **"וְתִהְיֶה נִדְתָּה עָלָיו"**.

חלק ב' סבא דמשפטים (קיא):

שתי נשים שהחיבור שלהם מביא רוחות רעות

אמר הזקן הידוע, בוא וראה, שאין בכל קולות הנשים שבעולם שיוכל קול הנחש להתדבק בו ולהתאחד בו ולהשתתף בו, אלא שתי נשים הן שיוכל קולו של נחש להתאחד בקולות שלהן, ככלב בכלבתא, אחת, זו שאינה שומרת טומאת נדותה וימי לבונה כראוי, או שמקדמת יום אחד לטבול, ואחת, זו האשה שמאחרת לבעלה עונתה כדי לעשות צער לבעלה, מלבד אם הוא אינו מקפיד ואינו משגיח על זה, אלו הן שתי הנשים.

האופן שקול הנחש מתדבק בקולה

שהרי כמו שהקדימו לטבול כך הן מאוחרות אצל קול הנחש, עד שנדבק קולו בקולה, וכמו שמאחרות לטבול לעשות צער לבעלה בעכוב המצוה, כך מקדים קול הנחש להתדבק בקולה של אותה האשה, ואלו הן שתי הנשים שקול הנחש נקשר בקולות שלהן ככלב בכלבתא, טומאה הולכת אחר טומאה מין אחר מינו.

רוח הליליית נכנס במעיה של האשה

ואם תשאל, איזה נזק לנו אם נקשר קולו בקולה או לא נקשר, ווי שכך נאבדים בני העולם בלי דעת, אותו הקול של האשה כאשר מתערב ומשתתף עם קול הנחש, בשעה שהחיבת והמרשעת יוצאת מתוך איבה מקומה, ומשוטטת בעולם^[כז], אם פוגעת באותן ב' קולות, קול הנחש וקול האשה, היא מתחממת בהם והם בה, וכיון שמתחממת, נולד מהם רוח, והולך עמה, עד שמשוטט ונכנס במיעיה של האשה ההיא^[כז].

מה שליליית ורוח הרע מעוללים לתינוק

וזה התינוק אשר תלד, כשתבוא מרשעת ההיא, פוקדת על אותו התינוק לרוח ההוא, שהוא חבור רע, מן קול הנחש שמכשכש בה, והוא מצחק עם התינוק, עד שתבוא מרשעת ההיא, כאשה המפקדת בנה לאשה אחרת, ומפטפטת לו ומצחקת לו בפטפט עד שתבוא אמו, כך עושה רוח הזה, והרבה פעמים שהוא שליחה של המרשעת ההיא להרג התינוק, זה שכתוב **"וּמִיד עֲשָׂקִיהֶם פֶּחַ"** (קהלת ד, א), זה הכח של אותו הרוח, ועל כן שני פעמים כתוב במקרא זה **"וְאִין לָהֶם מְנַחִים"**, אחד מן ליליית המרשעת, ואחד מן הרוח ההוא.

רעיא מהימנא חלק ג' פרשת פנחס (רמח):

בראש חודש נותנים להסט"א חלק

"וְאִשָּׁה כִּי תִהְיֶה זָבָה" וגו' **"שִׁבְעַת יָמִים תִּהְיֶה בְּנִדְתָּהּ"**. מצינו בספרו של חנוך, שאמר, כמו שבראש חודש שנטהרת מדת המלכות להתחבר בבעלה^[כח], נצרך ליתן לצד

זו הוזהר

כו. זו האשה שחטאה ושנענשה מקולה זה הרוח.
כח. היינו זיווג תפארת עם מלכות, עלמא דכורא עם עלמא דנוקבא, שנקרא יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה.

כו. מקום משכן ליליית נקרא איבה, שהיא מטלת שנאה בין ישראל להקדוש ברוך הוא, ולעומת זה מקום משכן השכינה הקדושה נקרא אהבה, שעל ידי זה אנו מברכים, הבוחר בעמו ישראל באהבה.

הטומאה חלק אחד, מאותו המין שלו^[כט], כמו כן נצרך גם להאשה, בזמן שנטהרת להתחבר עם בעלה, ליתן חלק אחד לצד הטומאה, מאותו המין שלו.

הציפורנים וחלק משערות ראשה

ומה הוא זה החלק, צפרניה בהלכלוך שדבוק בהן^[ל], ומעט מן שערות ראשה, לפי שצריכה לסרוק ראשה, ותכרך אותן זה בזה, ולא ילך אחריה צד הרע ההוא להרע לה, ונפרש ממנה בכל הענינים.

תגנוז אותם במקום שאין עוברים שם

ומה תעשה עם אותן השערות והצפרנים, לאחר שתכרכן ביחד, נצרך להניחן במקום שאין עוברים שם אנשים, או שתניחן תוך חורים התחתונים שבחצר, ותגנוז אותן שם.

זוהר חלק ג' פרשת מצורע (נ"ד).

המלכות כשמלאה מדינים הנקראים דם

"וְאִשָּׁה כִּי יִזוּב זֹבֵב דָּמָה יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת נִדְתָּהּ" וגו'. אמר רבי שמעון זהו שכתוב: **"חָרַב לָהּ מְלֶאכָה דָּם"** (ישעיהו לד, ו), **"מְלֶאכָה דָּם"** בודאי, שכתוב: **"כִּי יִזוּב זֹבֵב דָּמָה יָמִים רַבִּים."**

הרשעים מקדימים את הפורענות

בְּלֹא עֵת נִדְתָּהּ", זהו שכתוב: **"וַיִּשְׁקֹד ה' עַל הָרָעָה וַיְבִיֶאֱהָ עֲלֵינוּ"** (דניאל ט, יד), שלמדנו, פעמים שהקדוש ברוך הוא מקדים הפורעניות לעולם, כי הרשעים בחטאותיהם מקדימים להביא הפורעניות על העולם.

יתוספו עוד דינים

"או כי תזוב על נדתה", זהו שכתוב: **"וַיִּסְפְּתִי לְיִסְרָה אֶתְכֶם"** (ויקרא כו, יח), מהו **"וַיִּסְפְּתִי לְיִסְרָה"**, אוסיף דין על דין, ואתן דם על דם, יותר על מה שיש באותו החרב לה' מלאה דם.

דינים רק כפי מה שיכול לסבול

כתוב: "לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם" (בראשית ח, כא), מהו **"לא אסף"**, אלא לא אתן עוד תוספת לחרב ההוא, אלא כמו שיוכל העולם לסבול, והרי כתוב: **"וַיִּסְפְּתִי"**, אלא **"לְיִסְרָה"** כתוב, ולא להכרית, זהו שכתוב: **"או כי תזוב על נדתה."**

זיו הזוהר

כט. היינו שעיר עזים לחטאת, ככתוב: **"הָן עֲשׂוּ אָחִי אִישׁ שְׂעִיר"** (בראשית כז, יא).
ל. כל מיני לכלוך שייך לסטרא אחרא, ולכך נולדים במקומות הלכלוך כל מיני מזיקים, הנקראים מיקרובים, שמביאים על האנשים הרבה מיני מחלות, וחכמת הרפואה גלתה שבהלכלוך תחת הצפרנים, נמצאים לאלפים מיקרובים מסוכנים.

הרשעים גורמים טומאה למקומם במלכות

כָּל יְמֵי זוֹב טְמֵאָתָה, מהו **כָּל יְמֵי זוֹב טְמֵאָתָה**, אלא שהרשעים מטמאים את עצמם בעונותיהם, וגורמים טומאה למקום אחר, ככתוב: **"כִּי אַתְּ מְקַדֵּשׁ ה' טִמְאָה"** (במדבר יט, כ), שנתעורר רוח טמא עליו.

לעתיד לא יהיה רוח הטומאה עוד במלכות

ולעתיד לבוא עתיד הקדוש ברוך הוא לטהר להם לישראל, ולהעביר אותו רוח הטומאה מן העולם, שכתוב "לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא" (ישעיהו נב, א), וכתוב **"וְאֵת רוּחַ הַטְּמֵאָה אֶעֱבִיר מִן הָאָרֶץ"** (זכריה יג, ב), מן הארץ ודאי [לא].

זוהר חלק ג' פרשת מצורע (נה).

שיהיו כמו זרים אל הטומאה

"וְהִזְרַתֶּם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִטְּמֵאֹתֶם וּגְוֵי בְטִמְאָם אֶת מִשְׁכְּנֵי אֲשֶׁר בְּתוֹכֶם" (ויקרא טו, לא). אמר רבי אלעזר **"וְהִזְרַתֶּם"**, כמו זר הזה שהוא זר מכלם, ואינו מתחבר עם מה שאין שלו.

בהסתלקות הקדושה באה הטומאה

ובוא וראה, בשעה שהאנשים מטמאים עצמם למטה, מטמאים אותם מלמעלה בכל, וזה נדרש, אבל בשעה שרוח הטומאה נתעורר למטה, נתעורר רוח טמא אחר, ונתן לו רשות לרדת לעולם, מהו רשות, רשות דקדושה, שהיה יורד ומכה בו, לא נמצא ונסתלק, ואז מתגלה הדין כנגד הרשעים, ונתוסף דין על דין, ואז שני רוחות נמצאים בעולם, אחד רוח של דין, ואחד רוח של טומאה.

הרוח הטומאה מסתלק רק כשנותצים את הבית

אמר רבי אלעזר צריך אני לומר כאן דבר ששמעתי מאבי. בוא וראה כך יש ללמוד מענין נגע הבית, שכאשר רוח טמא שורה בבית, והקדוש ברוך הוא רוצה לטהר אותו, ישלח נגע צרעת בבית שיקטרג זה בזה, ואותו הנגע לא יסיר מן הבית, אף על פי שהרוח הטמא נסתלק מבית ההוא, עד שינתצו הבית ואבניו ועציו וכל השאר, אז נטהר המקום.

מי שיש עליו רוח טומאה צריך לחשוש שינתצו את גופו

כדמיון זה מי שנטמא ונתעורר רוח טמא ושורה עליו, כאשר ירצה הקדוש ברוך הוא לטהר את העולם, נתעורר רוח דין חזק ונתפשט בעולם, ושורה על רוח טמא ההוא,

זיו הזוהר **לא** - "הארץ" - מרמז על מדת המלכות, והמכיוון שהסטרא אחרא תתבטל, על ידי זה שלא יהיה לה יניקת שפע מן **זיו הזוהר** **לא** - "הארץ" - מרמז על מדת המלכות, והמכיוון שהסטרא אחרא תתבטל, על ידי זה שלא יהיה לה יניקת שפע מן הידועים להניק מארץ הקדושה, אלא ישראל בלבד.

ומקטרג זה בזה עד שיעביר מן העולם, ואותו רוח דין חזק אין מסתלק ממקומו עד שינתץ למקום הזה, האברים והעצמות וכל השאר, אז נטהר העולם ובורחים ממנו רוחות הטמאים, והעולם נמצא בטהרה. ועל זה למדנו הבא להטמא מטמאין לו ודאי, וי לו לאדם כאשר שורה עליו רוח טמא ונמצא בו בזה העולם, וידע בודאי שהקדוש ברוך הוא רוצה לבער רוח הטמא מן העולם, זכאים הם הצדיקים שכלם קדושים, ונמצאים בקדושה לפני מלך הקדוש, ושורה עליהם רוח קדוש בעולם הזה ובעולם הבא. "בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן".

אשרות הוזהר	אשרות הוזהר	אשרות הוזהר	אשרות הוזהר	אשרות הוזהר	אשרות הוזהר	אשרות הוזהר	אשרות הוזהר	אשרות הוזהר	אשרות הוזהר	אשרות הוזהר
כר"ב	כר"ב	כר"ב	כר"ב	כר"ב	כר"ב	כר"ב	כר"ב	כר"ב	כר"ב	כר"ב
אור הוזהר המחולק ל-354 השנה דגולה ישראל והוזהר ענינה של ישראל	מאורות הוזהר ידו ספרים מאות הוזהר מאות הוזהר מאות הוזהר מאות הוזהר מאות הוזהר	אורות הוזהר יד ספרים מאות הוזהר מאות הוזהר מאות הוזהר מאות הוזהר	הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר	הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר	הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר	הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר	הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר	הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר	הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר	הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר הוזהר
10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלבנים

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון												
בנק	סניף														

קוד מוסד		אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה		
4	7	6	9	5

לכבוד בנק _____

סניף _____

כתובת הסניף _____

אני/הח"מ _____ (שם בעל/י החשבון כמופיע בספרי הבנק) מס' זהות _____

רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפון _____

נותנים לכם בזה הוראה לחיוב את חשבוננו/הני"ל בסניפכם, בגין תרומה בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מדי פעם בפעם באמצעי מנגנון, ע"י "גן עדן התחתון" כמפורט מטה ב"פרטי הרשאה".

2. ידוע לי/לנו כי:

א. הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה מפני/מאתנו בכתב לבנק ול"גן עדן התחתון" שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מתן ההודעה בבנק וכן, ניתנת לביטול עפ"י הוראת כל דין.

ב. אריה/נהיה רשא/ם לבטל מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב.

ג. אריה/נהיה רשא/ם לבטל חיוב, לא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב אם אוכיח/נוכיח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב הרשאה, אם נקבעו.

3. ידוע לי/לנו כי הפרטים שצוינו בכתב הרשאה ומילויים, הם נושאים שעלינו להסדיר עם המוטב.

4. ידוע לי/לנו, כי סכומי החיוב עפ"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לי/לנו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בגין חיובים אלה.

5. הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב הרשאה זה, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו.

6. הבנק רשאי להוציאני/נו מן ההסדר המפורט בכתב הרשאה זה, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, ויודיע לי/לנו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה.

7. נא לאשר ל"גן עדן התחתון" בספח המחובר לזה, קבלת הוראות אלו מפני/מאתנו.

פרטי הרשאה

מספר פעמים _____ מתאריך _____ עד תאריך _____

חתימת בעל/י החשבון

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון												
בנק	סניף														

קוד מוסד		אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה		
4	7	6	9	5

אישור הבנק

לכבוד "גן עדן התחתון" (עפ"י זוהר פי לך)

רח' נחשון 10 בית שמש 29099

בית שמש

קבלנו הוראות פ _____ לכבוד חיובים בסכומים ובמועדים שיופיעו באמצעי מנגנון שתצינו לנו מידי פעם בפעם, ואשר מספר חשבוננו/גם בבנק יהיה נקוב בהם, והכל בהתאם למפורט בכתב הרשאה.

רשמנו לפנינו את ההוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, כל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו, כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעל/י החשבון, או כל עוד לא הוצא/ו בעל/י החשבון מן ההסדר. אישור זה לא יפגע בהחייבותיותם/כפלינו, לפי כתב השיפוי שנחתם על ידיכם.

בכבוד רב,

בנק _____

סניף _____

חתימה וחומתת הסניף

תאריך _____